

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 554

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разгледа докладваното от Величка П. Белева Въззивно частно гражданско дело № 20235300500387 по описа за 2023 година

Производство по чл. 274 ал. 1 т. 1 от ГПК, образувано по частна жалба на ищеца УМБАЛ „ Свети Георги „ ЕАД, ЕИК 115576405 срещу Определение № 512 от 12.01.2023 г., пост. по гр.д. № 60/2023 г. на РС – Пловдив за прекратяване на производството по делото поради недопустимост на иска.

Поддържаните оплаквания са за неправилност, искането – за отмяна на обжалваното определение.

Съдът установи следното:

Производството пред районния съд е образувано по иск с правно основание чл. 422 от ГПК, предявен след указания на заповедния съд в хипотеза на чл. 415 ал. 1 т. 2 от ГПК.

За да го приеме за недопустим и да прекрати образуваното по него исково производство районният съд е приел, че посочената хипотеза не е налице, тъй като при връчването на заповедта по чл. 410 от ГПК на адреса на длъжницата / посочения в заявлението, той и постоянния и настоящ неин адрес / връчителят не е събрал данни че същата не живее на него.

Депозираната от дружеството последваща молба за допълване на прекратителното определение с даване на указания към заповедния съд за продължаване действията по връчването на заповедта и извършване на надлежни такива е оставена без уважение с мотиви, че „ настоящата инстанция е първа по степен и не разполага с правомощия да дава задължителни указания на друг равен по степен съд“ – Разпореждане от 20.01.2023 г..

В частната жалба ищецът поддържа, че е предявил иска по задължителни указания на заповедния съд и в срок, като прекратяването на производството по него би имало за единствена последица обезсилване на заповедта не по негова вина. Претендира отмяна на обжалваното определение и връщане делото на исковия съд за даване ход на производството по него, евентуално – отмяна на обжалваното определение и връщане делото на заповедния съд за събиране на данни относно факта живее ли длъжника на адреса и връчване на заповедта съобразно събраните данни.

Частната жалба е основателна.

След констатация че заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на

длъжницата при условията на чл. 47 ал. 5 от ГПК заповедният съд е дал указания на заявителя да предяви иска за установяване на вземането си, което последният е сторил в срок. Тези указания са задължителни и неизпълнението им има за последица обезсилване на заповедта – чл. 415 ал. 5 от ГПК. Следователно искът не е недопустим. Производството по чл. 422 от ГПК е продължение на заповедното, исковият съд - както сам е посочил в разпоредбата си от 20.01.2023 г., не разполага с правомощия да дава указания на заповедния съд, съответно да отменя неговите указания. Същият е длъжен да продължи производството, още повече че в случая не е установил длъжницата да не живее на адреса.

Предвид изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отменя Определение № 512 от 12.01.2023 г., пост. по гр.д. № 60/2023 г. на Районен Съд – Пловдив за прекратяване на производството по делото.

Връща делото на същия съд и състав за по нататъшен ход на производството.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____